

For Kristeligt Folkeparti er den lovfæstede redegørelse og dens mål og midler vigtigere for besparelser i energiforbruget end selve lovforslaget. For Kristeligt Folkeparti er det afgørende, at de samlede energibesparelsesaktiviteter bidrager til opfyldelsen af såvel vore nationale som de internationale miljømålsætninger.

Jeg vil gerne benytte anledningen til konkret at nævne Elsparefondens arbejde, som vi fra Kristeligt Folkepartis side vurderer meget positivt. Vi finder, at tiden er kommet til at udvide fondens arbejdsområde, men det er et spørgsmål, vi gerne vender tilbage til i forbindelse med septemberredegørelsen.

Som forligsparti kan Kristeligt Folkeparti naturligvis støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FRI):

Jeg tror, jeg under forespørgselsdebatten formulerede, at vi fra Frihed 2000 ville kunne støtte det meste af det, ministeren har fremsat i dag, men vi er nu nået til et af de forslag, Frihed 2000 er mere skeptisk over for.

For det første er vi bekymrede over de bestemmelser i forslaget, som giver ministeren mulighed for at fastsætte målsætningen for energibesparelser i forskellige sektorer. Vi er bekymrede for, hvordan de ministerbestemmelser bliver udmøntet, for vi ved jo godt, hvordan det foregår: Der kommer nye tal, der viser, at når Øresundsforbindelsen bliver åbnet, myldrer der svenske biler rundt i København, og under en eller anden hidsig debat i Folketingssalen fører regeringen sig så foranlediget til at love, at CO₂-reduktionen skal man nok finde et andet sted, og lige pludselig får folk, der ellers har haft en fornuftig adfærd, så et ekstra hug. Det er vi meget bekymrede for, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet prøve at se på, hvad ministeren rent faktisk har tænkt sig at disse myndigheder skal bruges til.

Jeg har flere gange fra denne talerstol efterlyst, at man mere målrettet sørger for at lave energibesparelser i den offentlige sektor. Det punkt i forslaget er vi meget positive over for, og jeg vil da gerne kvittere for det. Efter vores mening bør det være helt naturligt for enhver offentlig institution, at det indgår meget mere målrettet, end tilfældet er i dag.

Så er det vores opfattelse, at disse nye lokale energispareudvalg meget nemt kan gå hen og blive noget fuldstændig værdiløst. Det ser pænt ud, når man skriver det i en lovtekst, men tænker man lidt over, hvordan virkeligheden for-

mer sig rundt omkring, kan vi altså meget nemt blive bragt i den situation, at det ikke bliver andet end nogle studiekredsgrupper, som sidder og snakker og bliver enige med hinanden om, hvad de vil, og hvad de ikke vil; men når det så kommer til konkrete projekter, ja, så føler kommunen sig måske ikke alt for forpligtet. Andre steder vil det være sådan, at elselskabet er kommunalt og varmeselskabet er kommunalt og for den sags skyld også gasselskabet via kommunalt interessentskabsejerskab er kommunalt, og så bliver det altså kommunale ejere, der skal sidde og diskutere med sig selv, og det tror vi ikke vil føre ret meget fornuftigt med sig.

Men det allervigtigste er, at den tværgående idéudveksling, som f.eks. Elsparefonden har været god til at formidle, mister vi. Man vil sidde rundt omkring og varetage lokale håndværkeres interesser. Hvis en eller anden smedemester kan få flikket noget sammen og få overbevist vennerne i byrådet om, at det er en god idé, ofrer man penge på det, selv om CO₂-reduktionen bliver minimal, selv om man allerede har velgennemprøvede projekter, som f.eks. også gasselskaber og elselskaber allerede i dag præsenterer for kunderne. I det hele taget er det jo prisværdigt at se, hvordan både gasselskaber og elselskaber præsenterer folk for tilbud om omfattende rådgivning i forbindelse med elbesparelser og energibesparelser i det hele taget i både virksomheder og private husholdninger.

Vi tror ikke, at disse lokale elspareudvalg vil nå ret meget længere end til at holde en hel masse møder, uden at det fører en hel masse med sig. Danmark er jo ikke stort, der bor færre mennesker i Danmark end i Hamburg, så at der kan komme noget godt ud af disse lokale udvalg, hvor man kan sidde og skændes eller det modsatte, tror vi ikke på. Der må være en central styring, som f.eks. Elsparefonden vil kunne præsentere.

Et sidste element, som vi til gengæld synes mangler i forslaget, er spørgsmålet om den personlige adfærd, som jeg har nævnt ved flere andre lejligheder. Erfaringerne fra f.eks. den såkaldte solby, hvor der blev opsat individuelle elmålere i hvert enkelt hus, viser, at det rent faktisk har resulteret i en elbesparelse på 25 pct. Det er langt, langt mere, end noget energimærket køleskab og andre ting kan præstere, og derfor må vi i højere grad gå efter at få den personlige adfærd i familierne ændret således, at vi